

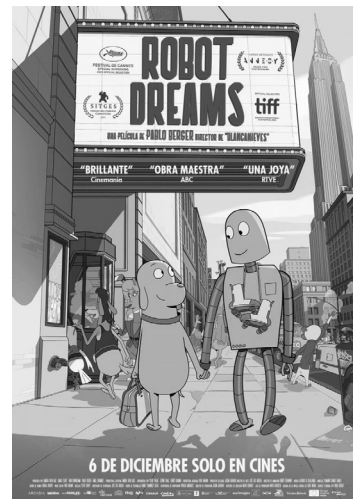

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

ROBOT DREAMS
Espanya, 2023
Direcció: Pablo Berger
Guió: Sara Varon
Durada: 102 min
Gènere: animació
Idioma: Sense diàlegs
Data d'estrena: 06/12/2023

Els robots somien en l'amistat

Si una cosa té Pablo Berger, a més de ser un molt bon cineasta, és que és imprevisible. A l'autor de *Torremolinos 73*, *Blancaneu* i *Abracadabra* li agraden els reptes i la seva nova aposta autoral ho torna a ser: un film d'animació sense diàlegs. Però com la seva obra pilar, *Blancaneu*, que era muda i en blanc i negre, és començar la projecció i ja entrar de ple a un món on les emocions i la nostàlgia esclaten per tractar un tema tan universal com és l'amistat i la importància de les relacions, tan fràgils com la vida mateixa.

Premiada als festivals d'Annecy (millor pel·lícula) i Sitges (premi del públic), *Robot dreams* trenca els esquemes i un gos, Dog, decideix combatre la soledat de la gran ciutat construint un robot perquè sigui el seu amic de companyia. Amb Robot, ràpidament establiran una relació d'amistat creixent fins que un maleït dia un succés tràgic els separarà. Tornaran a trobar-se? Amb aquest argument simple i basant-se en l'adaptació de la novel·la gràfica homònima de Sara Varon, Berger crea un univers propi que ens porta als espectadors a l'icònic paisatge urbà de Manhattan, aquella Nova York somiada dels anys vuitanta i noranta abans que la globalització ho diluís tot: una col·lecció de postals vintage que capten aquells llums de neó, carrers on es ballava el break dance i la gent escoltava la música a través de transistors i reproductors de cassette, com també els sons del trànsit... El director i la seva dona i col·laboradora Yuko Harami van viure-hi deu anys d'aquella època i aquesta és la seva carta d'amor a la ciutat. Una mirada al passat un punt naïf i molt nostàlgica que t'embolcalla igual que el relat, que a banda de divertit entra al terreny més dramàtic quan tracta sobre l'alienació urbana i la soledat. I si grates més profundament, del què suposa la pèrdua i de com aquesta es pot superar a través de la memòria. Els records dels éssers estimats com a cura. Tot narrat pausadament però de forma molt fluida.

Quan vam entrevistar al director a Sitges li vam preguntar quins eren els seus referents, a banda dels

més evidents, com seria el cas d'Hayao Miyazaki. El director bilbaí, casat amb una japonesa i profundament enamorat també de la seva cultura, es va sentir molt honorat que citéssim al mestre Miyazaki. Perquè com va confessar, al llarg de la producció es preguntaven constantment en situacions complexes «què hauria fet Miyazaki?» en aquell cas. També va incloure a Isao Takahata, autor de *La tomba de les lluernes*, *El conte de la princesa* o *Pompoko*. En tot cas, va dir que la seva aportació al cinema d'animació, com la dels seus referents, era la d'emocionar, a més de divertir i entretenir. Amb un final, com també passa en aquest film que projectem, que commogui i provoqui que, en sortir de la sala, tots sapiguem que, potser sí que els androïdes somiïn amb xais elèctrics, però els robots de Berger somien amb els amics.

Jordi Camps Linnell
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona